

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

47. årgang nr 4

2. HØLDET

April 1990

Her i femte runde skulle vi møde et af de stærke hold, Gladsaxe I, som lå på andenpladsen i rækken, og vi skulle være glade for de points, vi allerede havde fået. Det var i hvert fald fleres vurdering.

Det så heller ikke for lyst ud. Der var to afbud samt én, ingen havde kunnet få fat på i mere end to uger. Kjeld Svadiciani stillede op som ekstra reserve, men det viste sig at Bjarne alligevel kom; men Kjeld tog alligevel med som tilskuer.

Gladsaxe stillede med ordinært hold, men som kampen skred frem, kunne vi have vundet en komfortabel sejr, men sådan gik det:

1. Erik Poulsen	- Stefan Hansen	1-0
2. Egon Knudsen	- Bent Wiberg	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
3. Ole Kjølby Olsen	- Dimon Pedersen	0-1
4. Ken Jørgensen	- Niels Rendlev	0-1
5. Poul Vesterstrøm	- Bjarne Andreasen	1-0
6. Poul E. Harders	- Søren Juul Sørensen	0-1
7. H. Kjærsgård Andersen	- Sten Bauers	1-0
8. Carl Åge Pedersen	- Eigil Pedersen	0-1

Altså en smal sejr til os.

Topstillingen i anden række, gruppe 2, er:

1. Færøerne $26\frac{1}{2}$
2. Gladsaxe 25
3. VS II $23\frac{1}{2}$
4. Lyngby-Virum $23\frac{1}{2}$

Derfra er der 6 points ned til Amager, som vi skal møde i næste runde. I denne runde mødes Færøerne og Gladsaxe, så vi er ikke helt hægtet af endnu; men kravet er en stor sejr over Amager.

Stefan

HOLDTURNERINGEN 6. runde.

VS II - Amager II 5 - 3

Kampen var flyttet til tirsdag og Amager, da flere af holdets stamspillere var forhindret om onsdagen p.gr.a. fødselsdage derhjemme.

Vi kom derud til tiden, selv om Niller kørte forkert; han troede han vidste hvor Sverigesgade var; en ganske irrelevant viden, da Amager Skakforening spiller på Norgesgade.

Alle kom hurtigt til at stå godt, undtagen referanten, og det lignede en storsejr; men pludselig begyndte flere spillere at holde storudsalg, og kun fordi moralen holdt trods disse "uheld" lykkedes det at hale en mindre sejr hjem.

1. Stefan Hansen	- Henning Christensen	0-1
2. Bent Wiberg	- Jesper Langhorn	1-0 UK
3. Dimon Pedersen	- Niels Jørgensen	1-0
4. Erik von Essen	- Claus Villadsen	1-0
5. Niels Rendlev	- Søren Lundø	1-0
6. Bjarne Andreasen	- Mogens Sørensen	0-1
7. Søren Juul Sørensen	- Jan Pedersen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
8. Eigil Pedersen	- Tom Nielsen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Holdets chance for oprykning fra 2. række gruppe 2 er nu kun teoretisk og kræver i det mindste en stor sejr over det førende hold fra Færøerne I.

I kampen om holdets topscorerpræmie fører Bent og Dimon med hver $5\frac{1}{2}$ p., og da nærmeste konkurrent, Søren kun har 4 p., kan topscoreren kun blive en af de to, hvis ikke de begge bliver topscorere.

Efter Søren har Niller $3\frac{1}{2}$, Vonne og Bjarne $2\frac{1}{2}$, Kjeld 2 Eigil og Stefan $1\frac{1}{2}$ og et par reserver har ikke scoret.

Stefan

F O R T J E N T S T O R S E J R

I femte runde af holdturneringen beviste 1.holdet endelig, at det er ret stærkt. Godt nok mod gruppens formodet svageste modstander, det lidt forknytte hold fra Tåstrup. De virkede endog svagere end sidste sæsons ægge-modstander Skovlunde, så alt mindre end 8-0 var at regne som en slags fiasko. $7\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ var dog til at bære, på nær for Tåstrup, som må rykke ud efter dette. Flere af dem var fornærmende ringe. Enkelte, som f.eks. Lars' modstander komplet uden realitetsans, trækkende tiden urimeligt længe ud. Andre væltende brikker i tidnøden, specielt usportsligt de nye regler for betænkningstiden taget i betragtning. I øvrigt står det friskt i erindringen, hvor ringe de opførte sig, sidst jeg var med i Tåstrup.

Eivind Einersen	Ove W. Hartvig	1 - 0
Søren B. Petersen	Preben Andersen	1 - 0
Gunnar W. Hansen	Bjarne Andersen	1 - 0
Hans Nielsen	Kenneth Jensen	1 - 0
Benny Petersen	Brian Kristensen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Morten M. Hansen	Niels Christensen	1 - 0
Leif Jensen	Jesper Parkhøi	1 - 0
Lars M. Pedersen	Dan Brønnum Jensen	1 - 0

Selvom Mortens håndtering af Sämisch i kongeinderen måske dårligt stod for en nærmere prøvelse (jeg kan nu ikke se, hvad der skulle være galt), bragte den skærpede stil modstanderen i den grad op på tærne, at han i febevildelse spærrede dåsen inde. Og Morten var der som en mis. Hvis Morten havde spillet noget andet, ja i det hele taget hvis og hvis - ja så havde den sorte mand altså set en flot variant. Se partiet på næste side.

En flot og effektiv revanche var der til Store Jensen. Han trængte også til det efter indsatsen i runde 2. En illustration af grümfelderens sande potentiale, det optimale angreb mod et hvidt koloscentrum på skrøbelige lerfødder. Den hvide mand måtte snige sig hjem langs murene. Se partiet.

Man tror det er løgn; men jeg var næste på tavlen. Jeg havde jo ikke vundet et parti i flere år (rundt regnet), troede efterhånden at det var umuligt. Det lykkedes da også straks at tabe en bonde. Heldigvis tabte min modstander derefter hovedet. lo.-,g5, "det så spændende ud, - det måtte prøves". Se sådan taler en rigtig skakspiller.

Gunnar West viste sit alsidige talent med en positionelt og strategisk præget sejr, hvori han udnyttede det efterhånden velkendte fænomen hos de fleste af nutidens skakspillere: De kan ikke spille slutspil. Håndklædet kom her på rette tid.

Og det så stadig godt ud rundt omkring, dog med Benny i en relativt lige stilling styrende mod tidnøden...

Lars havde relativt hurtigt krammet på sin mand, vandt en offi. Hans modstander er traditionelt en dårlig taber, så han spillede videre. Jeg skriver med vilje 'spillede', for kæmpe gjorde han ikke; han havde absolut ingen kompensation.

Sørens mand gjorde ikke meget væsen af sig, før Søren begyndte at sjuske, og selv da var det vel at regne for en storm i et glas vand. Søren spiller efterhånden så godt skak, at han har fået de velkendte problemer med koncentrationsevnen mod formodet svagere folk.

De to sidste partier udviklede sig - lidt urimeligt - til de rene gysere. Eivind havde overspillet sin lidt indolente modstander og havde med de gode gamle regler for betænkningstiden afgjort sagen overbevisende. I et tårnslutspil med to forbundne merbønder måtte Eivind til sidst takke højere magter for, at tiden rakte ($\frac{1}{2}$ minut tilbage).

Endnu mindre (ca. 10 sek.) var der på Bennys ur. Han havde længe kæmpet fremragende i en stilling, som så håbløs ud - i sand VS-stil. Det er somom Benny nægter at tabe. Denne jernvilje har ingen af vore hidtidige modstandere kunnet knække. En flot afslutning var det, og helt efter fortjendeste. Sjældent vi kan sige det.

Bræt 6: 1. c4,Sf6 2. Sc3,g6 3. d4,Lg7 4. e4,d6 5. f3,0-0 6. Le3,Sc6 7. Dd2,a6 8. g4,e5 9. Sge2,h5 10. gxh5,Sxh5 11. d5,Sa5 12. Sg3,Dh4 13. Lg5,opgivet. Ups!

Bræt 7: 1. d4,Sf6 2. g3,g6 3. Lg2,Lg7 4. Sf3,0-0 5. 0-0,d5 6. c4,dxc4 7. Se5,c6 8. Sxc4,Le6 9. Sba3,Sbd7 10. e4,Sb6 11. Sxb6,Dxb6 12. Da4,Tfd8 13. Le3,Sg4 14. h3,Sxe3 15. fxe3, Lxd4 - uha da da. Hvid gav op.

Bræt 4: 1. d4,d5 2. Sf3,Sf6 3. c4,e6 4. Sc3,Le7 5. Lf4,0-0 6. Tc1,dxc4 7. e3,Sd5 8. Lg3,Sxc3 9. bxc3,b5 10. Le2,g5(!!) 11. Se5,Lb7 12. Lf3,c6 13. h4,f6 14. hxg5,fxe5 15. Le4,Lxg5 16. Lxh7+,Kf7 17. Dh5+,Ke7 18. Dxc5+,Kd7 19. Dxe5,De7 20. Dc7+,opgivet. - Måske pga den muntre variant 20. -,Ke8 21. Lg6+,Tf7 22. Th8+,Df8 23. Lxf7+ og farvel. Lidt synd for brikkerne ovre i venstre hjørne, at de ikke kom med.

HN

H O L D K A M P P R E F E R A T

III-Holdets møde med "Jernbanen" hjemme fandt sted den 14/2 i stedet for den 7. på modstandernes begæring om udsættelse. Resultatet 4½ points mod 3½ gav os et matchpoint efter gevinster ved 1., 2., 7. og 8. brædt, remis ved 3. brædt Jesper Holm. Clausen Frederiksen er trådt ud af holdet og de nedenfor stående er rykket op. Reserve var Gyldholm ved 8. brædt.

Resultaterne fra 1., 2. og 3. brædt indløb hurtigt; før vor faste points-scorer/^{Blangstrup}uden kamp. Nogle af vore modstandere havde - forekom det mig - indført noget af strategien fra fodboldbanen, hvor det er godt at spille på fløjene, men det forudsætter, at man er stærk på midtbanen. I skakspillet gælder især det sidste. Gyldholm havde med hvid inviteret til "Italiensk", men modstanderen spillede 3. - 37-a6 og kom i katastrofale vanskeligheder. Helge Jørgensens modstander viste den samme passivitet. Han havde begyndt med det forsigtige "Philidors forsvar", som Helge J. besvarede rigtigt med d4 og Lc4 omend i omvendt rækkefølge. Han fik også et bekvemt spil med T+L mod T+L og en merbonde på den fløj, hvor kongerne ikke befandt sig. Desværre satte han sine bønder på samme farve som løberen og hemmede ganske vist den fjendtlige løber, men blokaden hemmede mest ham selv, og desuden gik løberen tabt, vistnok ved ^{EM}"buk". Han havde dog stadig chancer med to frie, forbundne mer-bønder, men modstanderen plukkede det hele og vandt ufortjent. For Henrik Pedersen må partiet have været en gru. Han foretrækker jo at spille lukket, men her blev det så lukket, at hans tårn blev indespærret midt på brættet, understøttet af en bonde, men ellers omgivet af fjendtlige brikker på alle sider. Da modstanderen i rette øjeblik likviderede tårnet, fik han bonden i tilgift. Desværre havde han i forvejen en løber mere, og vandt let. Ved 7. brædt gjorde ingen af os alvorlige fejl, men min modstanders taktiske afbytninger - at give løber for springer - var forkerte. Vi kom ind i et midtspil, hvor hans 2 springere +D+T skulle forsvare en konge, der var rokeret til den forkerte side, overfor D+T på åben linie + 2 løbere. Der opstod en slags træktvang, hvor ingen springer kunne forlade sit felt, uden at hans stilling sprak. Angående ur-diskussionen: Vi havde begge rigelig uforbrugt tid, da vi sluttede.

SVEND E'

Hvordan man (ikke) spiller holdkamppartier.

Det undrede mig lidt, at jeg ikke i klubben straks fik kommentarer til, at jeg tillod mig at skrive om, hvordan man spiller holdkamppartier. For hvis der er én, som ikke i holdkampe lever op til forventningerne, så er det mig.

Jeg må indrømme, at jeg ikke ved, hvorfor det er som det er, men åbenbart er det sådan, at alt lykkes for mig i vinterturneringen, mens intet lykkes på holdene. Måske er det fordi, der er mere på spil på holdet end i vinterturneringen, og jeg spiller bedst når der ikke er noget pres.

Eller også er det fordi, jeg ikke følger mine egne råd. Noget sådant kunne man observere i holdkampen mod Tåstrup i 5. runde.

Åbningen spillede jeg for første gang, og uden at være up to date forberedt, så jeg kunne ikke huske varianterne. Jeg har engang fundet på en måde at undgå det kongeindiske angreb, som jeg ikke føler mig hjemme i, men kunne ikke ved brættet huske hvordan. Jeg bryder altså med to af de vigtigste regler om forberedelse; vær velforberedt, og spil varianter, du kan lide.

Men af en eller anden grund kom jeg faktisk til at stå ganske godt i midtspillet; måske var det med modstanderens hjælp, eller også spillede jeg godt uden at vide det.

I min fine stilling lod jeg mig komme i tidnød. Helt uden grund, på et tidspunkt havde jeg 19 minutter til 8 træk, mens han kun havde 4 minutter tilbage. Men alligevel var det mig, der havde dårligst tid ved kon-

trollen, og ganske rigtigt overså jeg helt en simpel bondegevinst, som havde vundet let. Endnu et eksempel på, at tidnød aldrig bør forekomme.

Jeg bevarede dog gevinststillingen, men brugte igen for meget tid og måtte til sidst prøve (med 1 1/2 minut tilbage) prøve at vinde en stilling med tårn + h- og g-bønder, hvor min konge var absolut deplaceret. Hvis du ikke ved alt om tårnslutspil kan jeg fortælle dig, at det er det sværeste tårnslutspil med 2 bønder i overskud at vinde. Brikkerne fløj over brættet, og pludselig så jeg til min forbløffelse en af mine bønder gå i dronning. Fra Søren fik jeg så den kommentar, jeg havde ventet at få længe: "Og du skrev i Fribonden..."

Næ, det var ikke imponerende, hvad jeg lavede, men et point blev det da til. Mine holdkammerater, derimod, spillede forbilledligt. Lars, Leif, Morten og Søren nåede dårligt nok at sætte sig ned, inden de havde vundet materiale, og Hans spillede et flot offerangreb til ende. Og flot slutspilsteknik viste Gunnar og Benny, førstnævnte ved at vinde et remis-slutspil, sidstnævnte ved at redde et tykt tabt slutspil.

Min konklusion er: Hvis du vil lære, hvordan man spiller holdkamppartier, så skal du ikke høre på mig, men se på mine holdkammerater (når det altså kører).

Eivind

Som præsten siger til menigheden: I skal gøre som jeg præker, ikke som jeg selv gør. Steen

Aktiv-Alliancen 1990.

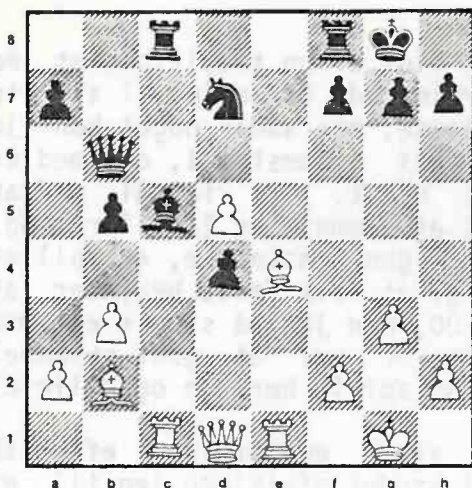
Det er efterhånden blevet til lidt af en tradition, at jeg deltager i Aktiv-Alliancens koordinerede turnering. I sin tid startede jeg vistnok i 2. klasse, men sådan noget kan jo ændre sig. I år deltog jeg således i mester 1, der med et ratingsnit på 2169 var rimeligt besat. Mit formål med at deltage var først og fremmest at komme over 2200 i rating, men selvom det lykkedes, kan jeg igen konstatere, at spillet var elendigt. Eivind skrev engang, at folk først begynder at kunne spille skak, når de har 2200, men jeg må straks erklære mig uenig; mit spil i turneringen er vel et godt eksempel på, hvor dårligt det er muligt at spille heroppe og alligvel have rimelig succes.

I første runde kunne jeg nemlig vinde en officer efter 18 træk, men jeg så det ikke... I stedet afviklede jeg til et fuldstændig dødt remisslutspil, hvor jeg førte med en ubetydelig bonde. Gevinsten kom kun i hus, fordi han satte en til i slag...

På den anden side er det ikke sikkert, at jeg ville have vundet, selvom jeg havde set officersgevinsten. Efter at jeg havde tabt i anden runde, vandt jeg nemlig en i tredje. Men det var ikke nok...

SBP - Roland Greger, 2222.

1. c4. Normalt plejer jeg at spille 1. e4, men det er jeg gået bort fra. Sort udligner jo. 1. -, Sf6. 2. g3, c6. 3. Sf3, d5. 4. b3, Lg4. 5. Lg2, Lxf3! 6. Lxf3, Sbd7?! Ikke det bedste, hvilket 6. -, cxb4. 7. bxc4, Dd4. 8. Db3! sikkert heller ikke er - f.eks. 8. -, Dxa1?! 9. o-o!, Dd4. 10. Dxb7, Db6. 11. Dxa8, Dxb1!? 12. d4, Db6. 13. Lf4, Sd7. 14. Le4 med planen Tb1 og stærkt angreb. I stedet burde sort have spillet 6. -, e5 med lige spil. 7. d4, e6. 8. o-o, Ld6. 9. Sd2, o-o. 10. e4, e5?! Næppe det bedste. Sort bør ikke åbne spillet, da hvids løbere så bliver aktive. 11. cxd5, cxd5. 12. exd5, exd4. 13. Lb2, Lc5. 14. Tc1, Tc8?! Spild - bedre straks b5 for at tage feltet c4 fra hvids springer. 15. Te1, b5?! Et træk for sent. 15. -, a5! var nødvendigt for at hindre b4, som om et øjeblik bliver stærkt. 16. Se4, Sxe4. 17. Lxe4, Db6. Sort er allerede færdig - en logisk konsekvens af de mange unøjagtigheder, som han har begået. Det kræver dog præcist spil af hvid, hvis det skal vises, at sort er for-tabt. I diagramstillingen er der nemlig kun et træk, som

vinder for hvid. Har du set det? 18. Lf5!, Tcd8. De 2 andre muligheder er ikke bedre: 18. -, Tfd8. 19. Lxd7, Txd7. 20. b4 eller 18. -, Tc7. 19. b4!, Lxb4. 20. Txc7, Dxc7. 21. Dxd4. Det spillede træk er praktisk talt det bedste, fordi det tvinger hvid til at finde 19. b4! Resten skal være beregnet her. 19. -, Lxb4. 20. Tc6, Db8(?) 20. -, Da5 havde krævet, at hvid skulle finde det flotte 21. Dxd4, Sf6. 22. Txf6! Lxe1. 23. Ta6!, som

jeg dog havde set. 21. Dxd4, Sf6. 22. Dxb4. Nu burde resten være en formsag, og det blev det også... 22. -, Txd5. 23. Lxf6, Txf5. 24. Lxg7!, Te8. 25. Tf1, Da8. 26. Dg4, h5. 27. Dxf5, Dxc6. 28. Dg5, Dg6. 29. Dxg6, fxc6. 30. Lc3?!, Te2. 31. a3, Ta2. 32. Lb4, a5. 33. Lc5, Tc2. 34. Lb6, Tc3. 35. a4, bxa4. 36. Ta1, Tc4. 37. Lxa5, Kf7. 38. Kg2, Ke6. 39. Tb1?!, a3. 40. Tb4????? Flot, virkelig flot. Lige til en hoplanål. Ganske vist var jeg i tidnød, men det der *må* ikke kunne ske. 40. -, a2. 41. Txc4, a1d. 42. Lc3, Da8+. 43. Kg1, Df3. 44. h4, Dd3. 45. Tc5. Resten er uden interesse. Sort kan ikke bryde igennem; remis efter yderligere 12 træk.

Ser man på hele partiet, vil jeg dog alligevel erklære mig nogenlunde tilfreds. Rent faktisk spiller hvid de første 29 træk virkelig godt. Hvad der derefter skete vil jeg forsøge at fortrænge.

Men tilbage til turneringen. I fjerde runde spillede jeg mit bedste parti i hele turneringen - gevinst i 68 træk i et godt positionelt parti.

I femte runde mødte jeg så turneringens jumbo. Han havde indtil videre spillet elendigt, men spillede egentlig glimrende mod mig - 0-1 i 45 træk.

De 2 sidste runder vil jeg helst glemme, for her blev der spillet skandaløst ringe skak - også selvom jeg vandt begge partier. Først havde jeg sort mod Per Auchenberg fra AS04. Han bruger (selvom man skulle tro det var umuligt) endnu mere

tid end jeg - i vores parti f.eks. 1 time og 40 min. på 11 træk! Jeg blev blæst ud af brættet, men i absurd gensidig tidnød vendte billedet totalt; en oplagt tabsstilling blev forvandlet til det modsatte, hvilket jeg efter lidt fumleri fik bevist.

syvende runde blev kvalitetsmæssigt en gentagelse af sjette. Jeg afslog remis i træk 26 i en halvdårlig(?) stilling (gør aldrig sådan noget - det betaler sig i reglen ikke), for 4 træk senere at stå oplagt til tab. Samtidig havde jeg tænkt mig i tidnød, så alt virkede håbløst. Men så skete miraklet: Min modstander faldt i staver og var pludselig også i tidnød, og så skete der ting og sager. Han lavede et par virkelig grove fejl, så efter tidnøden var det mig, som havde gevinstchancer. Ved korrekt spil var stillingen remis, men han fandt heldigvis ikke det bedste.

.....

Som man vil forstå, er det meget få af mine partier, som kan kaldes bare rimeligt velspillede. Gang på gang blev der fumlet gevaldigt i tidnøden, hvilket ikke er særlig smart. Det bliver forhåbentlig bedre i fremtiden...

I øvrigt er det bemærkelsesværdigt at se, hvor lange mine partier var. Jeg havde et gennemsnit på 55 træk per parti, hvilket må være noget nær klubrekort. (Læs: Er der nogen, som kan slå den?) Sig ikke, at der ikke bliver kæmpet for sagen. Men tilbage til resultatet: Samlet var $4\frac{1}{2}$ af 7 ikke nok til at få præmie, hvilket var lidt ærgerligt - især fordi præmien i stedet gik til Roland, som vi jo i øvrigt har haft fornøjelsen af at møde i Fribonden ved en tidligere lejlighed. Han fik et halvt point mere end jeg; havde jeg i stedet vundet vores indbyrdes parti, ville det have været mig, som kunne hentet de 900 kr, som andenpræmien var på - men sådan er der jo så meget. I stedet må jeg nøjes med at konstatere, at resultatet betød en ratingfremgang på 15 til 2208, hvilket var godt nok. Så får vi se i den næste turnering jeg spiller, om jeg virkelig har styrken til dette tal. Denne turnering tyder på, at svaret er nej.

Søren B. P.

PEDDERSENS MØNSTERKOLE :

VIKINGESKAK !!

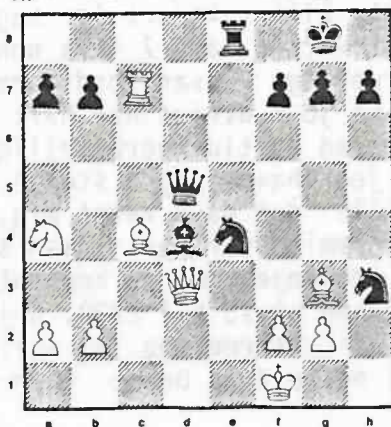
Jeg har tidligere omtalt den daglige skakspalte i Aktuelt, den som redigeres af Bjarke Kristensen.

Jeg finder, at den er den bedste af sin art i Danmark. Her finder man såvel masser af god skak som lødige journalistik. Alene det, at Steen Juul bliver sur på ham for et kritisk indlæg, borger efter min mening for kvaliteten!

En af artiklerne (fra 18. nov.) har inspireret mig til dette indlæg:

Du forestiller dig, at du med sort spiller mod en formodet langt stærkere spiller - én som du normalt ikke har nogen reel chance mod.

MEN: Du spiller dit livs parti. DU er inspireret og din modstander spiller skødesløst slapt. Du har fået fremtvunget følgende stilling og er i trækket:

Sort trækker og vinder.
Regn 4 træk frem!!

Du skal tænke store tanker. Detteher er vikingeskak, og hvis du skal have adgang til Valhallas usigelige glæder - ikke mindst Særimmers udtømmelige forråd af lækre skinker skal du finde et par kraftthug frem. Du skal give den hvide mand banesår.

Hvis du synes, at den er lidt for svær, skal du her få første-trækket: 24. -, Lxf2!!

Prøv at regne på varianterne. I det faktiske parti jokkede sort i sin befuppelse over at stå SÅ klart til gevinst kraftigt i spintaten, og hvid kunne have vundet ret enkelt. Men det så han til alt held ikke. Og retfærdigheden skete for én gangs skyld fyldest.

Hvis det også skal hænde for dig, SKAL du beregne de næste 3 træk. Og mere hjælp får du altså ikke.

Hvis du ikke kan gennemskue forviklingerne, så blad om til side 16, hvor du kan se løsningen.

Og husk: Vikingeskak som det spilles her, er en vældig forfriskelse i det daglige.

Til kamp mod apartheid!

Andeholdet stod og manglede en reserve, og jeg tilbød mig naturligvis. Rendlevs ansigtsudtryk var ikke til at tage fejl af: Den mand har aldrig kunnet spille ordentligt skak, og nu har han været væk fra brættet i et par år. Men jeg har vel ikke noget valg. Ok, da. Så kom bare. Jeg mødte altså op på Vanløse station kl. 18.30 præc., sådan som jeg havde fået besked på. Her stod vi så 6 mand høj og ventede på holdlederen, der jo havde sat os stævne. Han kom kl. 19.04 med yderligere 2 mand. Det er første gang jeg har været med til at være 9 mand om at spille på 8 brætter i en holdturnering. Den anden reserve og jeg blev enige om at spille et konsultationsparti.

Det viste sig, at vi skulle spille mod Gladsaxe i deres kommunes Afrika-hus.

Niller foreslog straks den anden holdleder, at vi spillede med flyvende udskiftning. Det vedtoges. Jeg tænkte, at det da kunne blive en endog meget interessant aften udi det afrikanske. Det blev det også.

Det begyndte altsammen rigtigt godt. Jeg spillede frækt, men min modstander turde ikke gå ind i forviklinger af nogen art, og gendrive mit åbningsspil gjorde han bestemt ikke. Se partiet nedenfor. Cirka samtidigt med, at jeg vandt en officer, gjorde holdkaptajnen det samme. Men han er jo kendt for jævnlige dumme sigtgevaldige, så det var ikke nødvendigvis afgørende. Dimon stod hele tiden overlegent, og da modstanderen rokerede, afgjorde vor mand det hele meget hurtigt. I mellemtiden havde jeg selv vandt. Det stod altså 2-0 til os. Sten og Søren stod vældigt lovende, mens Bent Wi-berg var 2 bønder bagud i et enkelt tårnslutspil. Det holdt han remis; folk kan jo som bekendt ikke spille uden dronninger. Stefan stod aldrig bedst mod Hans Poulsen, som også stærkere vanløsespillere har haft masser af kvaler med igennem tiderne. Stefanistisk skak hjalp heller intet, men han var da den sidste, der blev færdig. Man giver sig ikke frivilligt. Det er vel holdskak, man spiller.

Så vandt Niller. $3\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ til os. Men så gik det galt. Søren begyndte at fumle i en helt klart vundet stilling. At han alligevel vandt, skyldes vist udelukkende, at han stod overordentligt godt. Så stillingen kunne tåle lidt fumleri. Sten derimod kan ikke finde ud af at vinde gode stillinger. På en eller anden måde kikser hans ellers udmærkede logiske analyser. En af vore fælles venner har en gang sagt om Sten, at han har systemer hinsides enhver fornuft. Gad vide, om det er det, der også her gør sig gældende? Det er i alt fald ikke det, der er Bjarne Andreassens problem. Det synes at være en blanding af for meget sprut, for lidt søvn og mange tanker hos det modsatte køn. Hans parti forbigår vi i aldeles tavshed. Det var bare FOR pinligt.

Som den årvågne læser - og dem er der vel en del af (?) - har bemærket, blev det til en kneben $4\frac{1}{2} - 3\frac{1}{2}$ -sejr til de rigtige. Det skulle bestemt have været meget større.

På hjemvejen fik jeg at vide, at jeg er den første reserve på årets hold, der har formået at score et point.

Så det kan da være, at man får brug for mig igen. Jeg er i alt fald parat.

Til sidst mit eget parti. Ikke fordi det er noget at prale af. Men jeg tror, at det vil kunne give en god idé om, at man kan vinde i den række uden de store sværdslag. Men altså til biddet:

Spillet i Gladsaxe Kommunes Afrikahus d. 6 febr. 1990.

Med tanke på de ækle og meget spændende tildragelser udi det syd-afrikanske, der for øjeblikket finder spalteplass i enhver avis i hele verden, er det mig naturligvis en ekstra fornøjelse at søge at vinde for den sorte mand; en kamp mod den lede apartheid.

1. d4, d5 2. c4. Han bringer venstrefløyen i spil velvidende, at mit og dermed den sorte mands problem er den militante højrefløj. Det må jeg gøre noget ved. Frem med Desmond Tutu. Det er meget frækt og ikke det bedste. Men det øger mediebevågenheden. Altså: 2. -, Lf5. Her er det utvivlsomt det bedste at aktivere det allertungeste skyts (Db3). Men den vover den lede, hvide mand ikke med alverdens øjne hvilende på sig. Han spiller aristokratisk = 3. Sc3. Desmond kan ikke stå helt derude uden hjælp af nogen art. Derfor: 3. -, e6. Igen skal han fortsætte med det helt tunge, men fremturer udi det aristokratiske med 4. Sf3. Hermed er aktiveringen af de højklerikale kræfter blevet til en god investering. Det var det, jeg mente, da jeg ovenfor nævnte, at han intet gjorde for at gendrive mit frække officersspil. For de skakinteresserede kan manvel sige, at sort her har fået en slavisk dronninggambit og det endda med den hvidfeltede løber, som normalt er et af de helt store problemer for sort, udviklet. Det kan umuligt være helt ringe. 5. cxd5. Han vælger at se, om de sorte er kampberedte. Det er vi: 5. -, cxd5. Det er vel nok lidt bedre at slå med den anden. Det vil give en lidt mere klassisk strategi med minoritetsangreb, modstød i centrum osv. Jeg fortrød ret hurtigt det træk. 6. Da4+. Nu spørger han til den sorte majetæt, Nelson Mandela. Men det er kraf-tesløst på dette tidspunkt og vil kun hæmme ham senere. Han skulle som sagt have brugt den meget tidligere. Men man må jo udnytte, at de hvide åbenbart ikke rigtigt ved, hvilket ben, de skal stå på for øjeblikket. Svaret på truslen er ment: 6. -, Sc6 7. e3. Han synes ikke at have de store intentioner på nuværende tidspunkt, så det er om at gå videre i den retning, som før har skræmt ham. Det må blive en biskop: 7. -, Ld6. Sammenligner man de hvide præster med de sorte, ser man nemt, hvis der er stærkest. 8. Le2, Sf6 Nu vil han have DeKlerk i sikkerhed. Jeg gør det samme med Nelson. 9. 0-0, 0-0, 10. Apartheid 3. Den skulle have været længere fremme, og man ser tydeligt, at det tunge skyts er en klods om den hvide mands egne ben 10. a3, a6 11. Dd1. De hvide indrømmer modstræbende at have begået en militærtaktisk brøler. 11. -, b5. Et modstød er tvungende nødvendigt. 12. b4, Tc8. Intet overrasker her. På dette tidspunkt kom Sten hen til mig, da jeg var ude at gå en lille tur og fortalte mig, at han da vist ikke brød nogen regler for spillet ved at fortælle, at min modstander er kendt for at være meget sej. Det var egentlig en udmærket oplysning af kontraspionatisk karakter. Indtil videre mente jeg blot at kunne se, at han ikke kunne lide skarpe forviklinger, heller ikke selv om han efter alle sole-mærker at dømme ville slippe bedst fra det. Han måtte være en ringe taktiker. Det må udnyttes 13. Lb2, Db6. Ikke det bedste. Ideen er at lade Winnie gå til b8 og bruge hende som et langtrækkende missil mod DeKlerk. Jeg skulle have spillet h6 i stedet for. Man ser straks hvorfor. 14. Sh4, Se7 15. Sxf5, Sxf5. Synd for Desmond,

hans mission kunne sagtens have været forlænget en hel del.
16. Tc1, Tc6. Spillet i et lyst øjeblik. Ideen til træk 19 kom her. 17. Ld3, Se7 18. De2. De hvide skurke ved vist ikke rigtigt, hvordan de skal anvende deres stærkeske kort. 18. -, Tfc8 19. g3, Hviket forekommer mig helt blødt. Det er bare en svækkelse, medmindre da, at han har tænkt sig at placere præstemanden foran præsidenten. Jeg kan stadig ikke se logikken. Det er måske meget dybt tænkt. Lige så dybt som koncepten bag apartheid-tanken ??
19. -, e5!? Spillet efter yderligere 4 minutters tankevirksomhed. Om det er helt godt ved jeg ikke. Men mod mennesker af de hvide sydafrikaneres kategori, sådan som vi ser dem her, er det, tror jeg, nok til ryste dem i deres grundvold. Så vidt jeg kan se, fejler trækket ikke objektivt noget. Det bedste for hvid er et kombineret modspil i centrum og en ofring på venstrefløjen. Men den har de jo altid haft store kvaler med. Det er den sorte mands ekstrachance. Og han bruger den skånselsløst. 20. dxe5, Lxe5. Biskoppen i en central rolle er en mærkesag for de undertrykte sorte. Det får de hvide aristokrater til at gå amok 21. Sxd5 Noblesse oblige. De tror, at de uden videre bare kan tage en sort mand og smadre ham. Det var den fælde, jeg lagde, og som jeg fik ideen til i træk 16. Der skal selvfølgelig slås tilbage med f-springeren, så den anden kan yde dækning for vor kjoleklædte herre på e5. Det havde de hvide tumper ikke set. Tsk, tsk.
21. -, Sfxd5 22. Txc6, Sxc6 23. Lxe5, Sxe5. Nu er begge vore præster gået hen og blevet martyrer for den gode sag, men de har også skaffet os sejrens palmer i hænderne, så de gjorde det gladeligt og uden betænkning. Resten er rent lalleri. Men man opgiver jo ikke sådan lige med det samme. Han valgte faktisk at overskride betænkningstiden. Jeg brugte kun 41 minutter. Mere var der ikke behov for. De sidste træk: 24. Dh5, Sxd3 25 Dxd5, Td8 26. De4, Dg6 27. Dh4, Dg6 28. De4, Se5 29. f4, Sc4 30. Tc1, Db2 31. Tc2, Dxapartheid 3. Så ville hvid ikke mere og overskred betænkningstiden.
Et nemt parti, som meget let kunne have været blevet meget vanskeligt.
Men det var sørme sjovt igen at spille holdskak. Jeg håber, at man igen vil kunne få brug for mig.

Egil.

Med hensyn til Egil's afsluttende ønske henvises til s. 2, Stefan's referat af kampen mod Amager.

Det er kommet redaktøren for øre at Egil i denne kamp kunne vinde tårn og dronning, men nøjedes med at tage tårnet, for så senere at sætte et tårn rent i slag. Det kan man da kalde vikingskak, især da det på trods af al rimelighed lykkedes Egil at holde remis.

Må vi se partiet i Fribøjden?

Steen

Vanløse Skakklub 21/1 1978.

Hvid F. Sejersen . Sort Eigil Pedersen.

I forrige parti i denne turnering mødte jeg en rå og brutal karl, der besvarede mit fine og noble spil med en skrupelløs gambit, der helt ødelagde mit pæne og kultiverede anlæg.-?-?-?. Rigtigt gættet. Det var Niller. Det skulle ikke gentage sig, altså:

1: Sf3, d5. 2: e3, c5. 3, b3, min modstander lå også en klasse over mig, så denne gang ville jeg forsøge ikke at vove mig for langt ud. Åbningen er meget solid, og Sort har ofte besvær med modspillet. Begge hans bønder er bremset, uden at Hvid er svækket. 3: -, Lg4. 4: Lb2, e6.

5: d4, cxd4. 6: exd4, a6. 7: Ld3, Sf6. 8: Sbd2, 8: -, Sc6. 9: c3, for at kunne trække damen til c2 og for at forhindre Sb4 med afbytning af den gode løber. 9: -, Ld6. 10: 0-0, 0-0. 11: Dc2,

11: -, Dc7. 12: Tfel, Tfe8. 13: h3, Lxf3. 14: Sxf3, så er springeren fri for at passe på h2, og Hvid har løberparret! " Små smuler er også brød". Sort frygter Sg5. 14: -, g6??,

Jeg har vundet snesevis af partier, fordi min modstander har lavet denne fejl. Hvor er løberen, der skulle stå på g7? Rigtigt var h6 med lukket bondestilling og kontrol med feltet g5. 15: a3, forberedelse til et evt. fremstød med c=bonden uden at opgive felt b4. 15: -, e5 Tårnfordobling først var bedre. Nu bliver Hvid af med en af de bønder, der spærrer løberen på b2. Atter en smule fra de riges bord.

16: dxe5, Sxe5. 17: Sxe5, Lxe5. 18: Te2, Hvid vil beholde den åbne linie. 18: -, b5.

19: Tael, Lh2+?. Tjener intet fornuftigt formål. Hvids konge bliver bedre placeret til at forsvare e=linien. 20: Kf1, Txe2. 21: Txe2, Le5.

Der truede g3 med løberfangst. Spildt tempo. Også en gave. 22: g3, løberens virkefelt indsnævres. 22: -, Tc8. Sort vil erobre c3, men Hvid har taktiske muligheder, fordi hans opstilling er bedst 23: a4, bxa4. 24: bxa4, a5. Sort reddede bonden, men Hvid fik åbnet for den

ene løber. Det var et godt bytte for en bonde, som Sort ikke fik. Mere skulle der ikke til. I løbet af tre/fire træk falder Sorts stilling sammen som et korthus. 25: Ia6, Td8. 26: f4, 26: -, Id6. 27: c4, så er løber b2 med for alvor. Det ses let, at Sorts 14. træk var en grov fejl. Springerens er i slag, kongestillingen er hullet, dronning og løber hæmmede, og tårnet dækker ikke d5. 27: -, Se4?. 28: Txe4, dxe4. 29: Dc3, med to matrusler. Havde Sort ikke trukket g6, men h6 i 14. træk, ville der ikke være akut fare nu. 29: -, f5. "En bondekæde skal man angribe i dens basis", Niemzowitsch. 30: Dh8+, Kf7. 31: Dxb7+, Ke6. 32: Dxb6+, Kd7. 33: Dxf5+, 33: -, Kc6?. Fremmer sagen, men Sort var alligevel fortabt. 34: Db5 mat. Det var ikke besværlige kombinationer, der gav resultatet, men fornuftigt spil uden spildtræk og blottelser samt flere småforæring fra modstanderen. Hvis man er tålmodig nok, kan man som bekendt blive konge i Sverige, men man kan altså også vinde i SKAK.

F. S.

Vinterturnering: Morten, 31 74 77 76

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,45 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	42 22 26 37
Kasserer	Børge Gyldholm	31 74 35 21
Redaktion	Hans Nielsen	31 57 54 88
	Steen Schousboe	31 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33

LØSNINGER TIL "PEDDERSENS MØNSTERSKOLE"

24. -, Lxf2!!

25. gxh3 Ikke 25. Lxf2 p. gr. a.
25. , Dxd3 efterfulgt af Se2 + mat

25. , Sxg3

26. Kxf2, Se4+ (her spillede sort faktisk Sh1+, men det er ikke særligt godt.)

a) 27. Kg2(g1), Dg5+

28. Kf1 , (Kh2, Df4+ og vinder
Kh1, Sf2+ og vinder)

28. - , Df4+

29. Ke2(e1), Sc3+ eller

29. Kg2(g1), Df2+

30. Kh1 , Sg3+ og vinder.

b) 27. Kf3 , Dh5+ (Kf1, Df5+)

28. Ke3 , (Kg2, Dg5+ 29. Kf3 (eller som variant a))
Dg3+ 30. Ke2, Sc5+ og vinder)

28. , Sc5+

c) 27. Ke3 , Dg5+ (Ke2, Dh5+ 28. Kf3, Sg5+)

28. Kf3 , Dg3+

29. Ke2 , Sc5+ og vinder.

(30. Le6 , Txe6 31. Kf1 med ideen 31. -, Sxd3 ...)

32. Tc8+ og mat duer ikke p. gr. a. 31. -, Tel+ mat)

d) 27. Ke1 , Da5+ og vinder.

Vikingskak spillet uden tøven og med rigtigt løvemod giver dig fri-billet til Valhallas tusinde glæder.

Eigil.

P R O G R A M

On. 4. april VT M.+K.kl. 12.runde, almenkl.11.r

To. 5. april Vestvoldhurtigholdturnering i Rødovre.

On. 11. april Hurtigturnering, udsatte partier

On. 18. april VT M.+K.kl. 13.runde, almenkl.12.r

On. 25. april Hurtigturnering, udsatte partier

On. 2. maj VT, 14.runde, alm.kl. udsatte